

Комуто ся ный покланяме! Не ся отричай отъ Него; не бой ся ни отъ мѣкы-тѣ, ни отъ мѣчителы-тѣ, но умри като достоенъ за свои-тѣ брате, та да мож нѣкога да по-срѣщашъ всичкы вы съ любовь.“

Токо что свършила майка-та рѣчь-тѣ си, и отрока-тѣ ся обѣрижлъ камѣ мѣчителы-тѣ и казалъ: „какво чакате? Или мыслите, че щѣ отстѣпашъ отъ вѣрѣ-тѣ ми? Азъ ни-кога нѣма да прѣстѣпѣмъ заповѣди-тѣ, които ни е далъ Богъ чрѣзъ Пророка Моисея. Но ты, о царю! който направи толкосъ зло на Іудей-тѣ, нѣма да избѣгнешъ отъ Божія сѣдѣ. Сега, подирь кѣсовременно-то мѣченіе, брате-то ми пріеѣмъ животъ вѣченъ; а тебе ще накаже Богъ за твоѣ-тѣ гордость и жестокосердіе. Азъ, както брате-то ми, искамъ да прѣдамъ и тѣло-то и душѣ-тѣ ми за отеческы-тѣ законы, и мољъ Бога да ся умилистави надъ Своя народѣ. А ты, верѣдѣ найжестоку мѣченія, ще исповѣдашъ найпослѣ, че Той е единъ Богъ на всичкѣ вселеннаѣ.

Тая рѣчь твърдѣ много раздрадила Антиоха; той запо-вѣдалъ да турятъ на най жестоку мѣкы тоя младѣ исповѣдникъ на вѣрѣ-тѣ. Найпослѣ замѣчили и праведникъ-тѣ имѣ майкѣ, Соломонѣ.

ГЛАВА СѪІІ.

Маттаѣя и сынове-тѣ му.

Во время-то на това гоненіе, священникъ Маттаѣя на-едно съ сынове-тѣ си ся уклонилъ въ единъ мѣничакъ гра-децъ, называемый Модинѣ. Антиохъ испратилъ до него чинов-ницы, на които порѣчалъ да му кажатъ: „ты си человекъ найзнатенъ въ тѣхъ странѣ, ты имашъ много сынове и роднины, които ти почитатъ. Іерусалимъ и всичка Іудея ся покори на царя; покори му ся и ты: тогава царя-тѣ ще вы тури въ чи-сло-то на свои-тѣ пріятелы, тебе, сынове-тѣ ти и всичкы-тѣ ти роднины, и ще ви награди съ почести и съ богатство.“